

кмета и съ други поканени мъже отъ селото. Всички държали по една чаша въ ржка, а ракиеното шише стояло на масата. Жената на селянина черпѣла, но, понеже била сръбнала доста ракия, ржката ѝ треперѣла и разливала ракията. Селянинътъ ѝ се скаралъ и я заплашилъ съ бой, ако още веднажъ разлѣе. Тъкмо въ това време на вратата почукалъ единъ просякъ и помолилъ за хлѣбъ. — „Върви си! — извикалъ селянинътъ. Мислишъ ли ти, че мога да храня всички гладни?“ Скритиятъ дяволъ се зарадвалъ много. Нали гнѣвътъ, скжперничеството и пиянството сж неговитѣ слуги? Малкото дяволче пошепнало на майстора си: „Сега ще се случи още по-хубаво нѣщо. Чувашъ ли, какъ тѣ се самохвалятъ? Сега сж като лисици, а скоро ще станатъ като вълци“. И, наистина, отъ самохвалство дошли до побѣсняване. Кметътъ се разгнѣвилъ и ударилъ съ юмрукъ своя приятелъ въ лицето. Селянинътъ, за да си отмъсти, ударилъ съ ракиеното шише бѣгашия си гостъ въ главата. Кметътъ се спъналъ на улицата, а селянинътъ, гонейки го, падналъ върху него, и двамата се търкулнали въ уличната локва. „Сега сж като свинетѣ“, — пошепнало дяволчето на дявола. Дяволътъ потупалъ своя помощникъ по рамото и го похвалилъ: — Ти си едно отлично момче и мой най-добъръ слуга.

Ракията е, наистина, едно дяволско питие! Двамата дяволи тръгнали и изчезнали въ скривалището си, кждето имъ било приготвено голѣмо праздненство за успѣха на ракията надъ хората.

Преведе отъ нѣмски: **Мих. Фридмановъ**

Ножътъ рѣже отвънъ, ракията — отвътре.

Преди да прекатури тѣлото, ракията прекатурва душата.

Пиянъ човѣкъ — бѣсна свиня.